

PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 4 og 5

April - Mai 1951

6. årgang

VERDIER OG FARER ved konkurranse-idretten

Om knapt et år skal De Olympiske Vinterleker avvikles i Norge. Fra den olympiske ild tennes ved åpningen blir en hel verdens øyne rettet mot landet i det høye nord hver dag til ildens bluss dør ut. Et utall sendere med hundrevis av stasjoner som formidlere holder hele tiden det store idrettspublikum ajour med programmets forløp. Hva er det som muliggjør en slik mektig oppslutning om lekene? Reklame? Eller er den omfattet med så stor interesse? Har konkurranse-idretten så stor betydning at den kan gjøre krav på den plass som radio, presse og film vier den? Hva gir den oss av verdier?

Det som uvilkårlig faller en i tankene her er idrettens motto — «Mens sana in corpore sano». Disse ord skal være for alle og er nok for de fleste idrettsutøvere verden over ledemotivet under trening og konkurranser. De store stjerner har riktignok ved målbevist trening drevet det langt, men de var alle fra først av fyllt av tanken om å herde seg og utvikle et harmonisk bygd legeme.

En annen viktig faktor er konkurransen. Skal en oppnå resultater, så koster det. Først og fremst kreves en sterk karakter. Uten å slå av på kravene må programmet følges, treningstabellen viser vei. Etterhvert bedres kondisjonen formen finpusses, likeså stilen. Dette gjelder såvel den enkelte som laget. Gjennom treningen lærer en å ståsette viljen. Mange faller fra underveis de syns kanskje ikke resultatet er verdt alle forsøkelsene og nøyer seg med å yte en brøkdel av hva de er gode for. Som treskeverket skiller kornet

fra agnen, skiller treningen de målbevisste idrettsmenn ut fra massen. En kan ikke forlange at alle skal være toppstjerner. Det er heller ikke meningen. Men at alle yter hva de er gode for, det venter de fleste. Og seierherren mener nok at seiren er verdt innsatsen. Denne gleden deler han fullt ut med laget, kretsen eller nasjonen han representerer. Mer enn noe annet sted bygges avdelingen innen idretten opp ved god lagånd og kameratskap. Både seire og tap føles like sterkt av samtlige.

Konkurranseidretten fører imidlertid med seg visse farer, som en ikke skal være blind for. Et eklatant eksempel er den såkalte «sportsidiot» som en finner både blant aktive og passive. De er ikke sjeldne, de som forsømmer sin oppgave i samfunnet for idrettens skyld. Før gutten kan «gangetabellen» har han ofte klistert hjernen i idrettsspørsmål. En av våre ikke helt ukjente idrettsmenn deserterte fra sin militæravdeling. Årsaken oppga han å være hans store interesse for sin idrettsgren og treningen måtte holdes vedlike.

Publikum er nødvendig for all idrett, ikke så mye som «heiagjeng» men for å gi klubben et økonomisk grunnlag å arbeide med. Konkurransene er populære. Presse og radio har vel en stor del av æren for å ha gjort publikum idretts-minded. Enkelte kulturelle og politiske personligheter har derfor også dradd til felts mot den store spalteplass avisene gir idretten.

Har vi øynene åpne for den store betyd-

ning idretten har og samtidig sørger for å begrense utglidninger, må vi alle støtte den. Idretten er ikke et mål, men et middel til å gi samfunnet friske uredde mennesker. Den skaper harmoni i legeme og sinn.

JUDEX.

Boksegruppens

generalforsamling 28. april 1951

Da boksegruppens formann, Bjarne Olsen, åpnet generalforsamlingen, var det ganske mange — både aktive og passive — som hadde møtt frem. Dagsorden ble referert og godkjent. Sekr. leste så den fyldige årsberetning, som ble godkjent uten merknader. Likeså ble regnskapet gitt decharge.

Valgene fikk følgende utfall: Formann Bjaaland Johansen, styremedl. Erling Halvorsen, Einar Funnemark, Age Lassen, Olav Skilbred. Varamenn Steen Knudsen, Jørgen Kleven. Matr.forvalter Oddvar Skilbred. Avisprotokoll Thor Skarnes.

Det var ikke kommet inn noen forslag. Formannen tok imidlertid opp spørsmålet om evt. treningsleir på Siktesøya til sommeren. Det ble overlatt det nye styret å arbeide videre med saken. Videre ble det opplyst at gruppen har hatt kontakt med flere idrettslag i kretsen med tanke på propagandastevner. Det vil sikkert resultere i arrangementer om kort tid.

Før avslutningen av generalforsamlingen takket Olav Skilbred den uttredende formann for arbeidet han har nedlagt gjennom 2 år. Dette ved siden av sin innsats som aktiv. Bjarne Olsen sendte takken videre til sine styremedlemmer, som alltid hadde vist den største interesse for gruppen.

Sesongen som gikk

Det er vel ikke mange Porsere som har sett mer sne enn det vi har hatt i vinter, og meteorologer og andre forståespåere, mener at vi må tilbake til 1800 tallet for å finne maken til snevinter.

Et er i hvert fall sikkert, at når vi har vinter, så vil vi også gjerne ha sne, slik at skisporten kan drives uten hindringer.

For denne vinters vedkommende blir det bare spørsmål om vi har benyttet sneen riktig, om vi har hatt utbytte av sesongen som gikk.

Medlemstallet på aktive har steget ganske sterkt, junioravdelingen opererte i gutteskirennene med opptil 50 deltagere og i senior har vi sjelden vært under 20, ja vi har hatt 30 senior-lopere ute på en søndag.

Det er en fyldig tropp.

Vi har figurert på alle premielister og premiehøsten har vært meget stor, særlig for seniors vedkommende. Vi skal ikke her nevne navn, men bare slå fast, at bredden har vi. Når så de aller yngste får instruksjon nede i Monrad-lia, og de blir tatt på den riktige måten, skulde det ikke være noen fare for skigruppen i fremtiden. Men et råd kan vi kanskje gi alle aktive utøvere, *lær av hverandre.*

Fortsetter side 3

Under evt. ble trenerspørsmålet inngående diskutert. Vi skal komme tilbake til denne sak i et senere nummer.

Etter evt. takket formannen for fremmotet og hevet gen.forsamlingen. Litt senere på kvelden gikk man over til en meget hyggelig programpost — selskapeleg samvær for gruppens medlemmer med innbudte.

JUDEX.

DAHL & SKYER

BAKERI

Vestre gate 41

Telefon 466

A. BERNER
Andersen

Vestsidens Manufaktur

Telefon 799

V. Porsgrunn

Vestsidens Fiskemat
& Delikatessforretning

Telf. 401 — V. Porsgrunn

REDAKSJONSKOMITÉ

Ansvarshavende:

ODD LIEN

Medlemmer:

JØRGEN KLEVEN, TRYGVVE THORSTENSEN

Medarbeidere:

Bjørn Reinholt, Leo Wendelboe Larsen

Distributører:

Per Dahl, Thorbjørn Gulseth

Adresse: «Pors-bladet» — EKKO, V. Porsgrunn

Pors-bladet har denne måned blitt forsinket. Av den grunn har vi funnet det mest hensiktsmessig å slå sammen april/mai-nummeret. Dette vil bli kompensert ved et ekstra enkelt-nummer senere i året.

Vi håper stoffet fremdeles har beholdt sin aktualitet for den største del. I motsatt fall må leserne holde oss unnskyldt.

Arsaken til forsinkelsen skyldes ikke redaksjonen. Arbeidspresset ved trykkeriet har vært så stort at utgivelsen i rett tid ikke har vært mulig.

Redaksjonen.

REFLEX

Alt i

TOBAKKER, FRUKT, SJOKOLADE
Torvgt. 18

Kommissjonær for Norsk Tipping A/s

Vestsidens Ølutsalg

Telf. 499

Porsgrunn

Fortsatt fra side 2

— Sesongen som gikk

Den sportslige side ved sesongen må sies å ha vært meget god. Det samme kan ikke sies om økonomien. Aftenhopprennet gav ikke nevneverdig overskudd, og når dertil kommer de svære priser på kjøring av løperne til alle skirenn, blir nok årets regnskap gjort opp med underskudd. Vi håper imidlertid at det har gagnet skisporten, og da får det være trøsten.

Merkerennene i vinter viste at medlemmene kan gå på ski, og *mottoet* neste vinter må være: *alle Porsere sitt skimerke.*

Arrangementene gikk etter programmet, og alle ble avviklet uten uheld av noen slags.

Det er meget som det kunne skrives om etter en slik vinter av godt og vondt, men vi vil bare glede oss over en slik bredde som den vi nu har, og fortsatt håpe på at vintrene fremover vil gi skisporten de muligheter den har krav, *til glede for store og små.*

Aksel Fjeld.

Rugtvedtkollen kaller

Mangt og meget skal gjøres i bakken nå til Mesterskapet, og alle krefter må settes inn denne sommeren for at den skal bli ferdig i rett tid.

Bakkekomiteen planlegger i disse dager arbeidet, som skal utføres ved dugnad.

Er du villig til å gjøre ditt? Meld deg til tjeneste hos bakkekomiteen.

Aksel Hamre fikk 2. gangs diplom til Skimerke-statuetten. Einar Ekeli og Nils Røra, fikk 1. gangs.

Vestsidens Frukt- og Gigarforretning

OLE EVENSEN

Det beste utvalg i frukt, sjokolade og tobakk

Telf. 797 - Talestasjon - v. Porsgrunn

Vestsidens Elektriske Forretning

J. Johannesen

Telf. 517

RADIO

I over 25 år har min forretning skaffet distriktets borgere radio. Alltid de beste typer.

Proov et De også å bli fornøyd!

Trening innstilles

En dag så jeg en liten notis på vår oppslagstavle, hvor den tillyste trening for juniorer var innstillet p. g. a. lokalvansker.

Uten å kjenne nærmere til hva grunnen kan være, vil jeg her pointere at vi må gjøre alt mulig for våre juniorer. La ikke vårt lokale være så opptatt, at de ikke kan benytte det til den nødvendigste teoretiske instruksjon osv.

Lokalet vil i år — ved siden av vanlig utleie — bli svært opptatt p. g. a. de mange komitemøter i forbindelse med N.M.-skapet neste år. Det er da av stor betydning å ha en koordinerende hånd, som best mulig fordeles motedagene. Aktive og passive — idrettsutøvere og administrasjonen — får ganske enkelt innrette seg deretter.

Pe. Be...

I kampen om *malermester Isaksens* gavepremie, som er satt opp blant gutteløperne, og som der skal kjempes om i to år, leder *Jan Skarnes*, etter første sesong med 29 points deretter kommer R. Reiersen med 14, Kj. Hansen 11, H. Håvet 10, Sv. Barth 10, Bjørn Haug 9 og H. Ånnerød 9.

Et forslag- og kanskje et diskusjonsgrunnlag?

Vi er nå i slutten av april måned. Planene for sommersesongen er vel allerede lagt. Det er nok mange momenter som er veid opp mot hverandre før det hele endelig er blitt fastlagt.

De som har den ikke minst viktige del av

dette arbeidet, er vårt junior-utvalg. Guttene som først av alt skal føle det som en lek når de driver sin idrett under trening og i kamp, — hvor fysisk fostring skal gå hånd i hånd med oppgaven for etter hvert å tilføre foreningen nye krefter innen de aktives rekke så vel som i administrasjonen, — en «blod-transfusjon» som er nødvendig for en hver forenings levedyktighet. Av disse blant mange andre grunner må programmet legges opp slik at guttene føler glede og hygge i laget sitt.

Det største problemet for utvalget må sannsynligvis bli å aktivisere alle våre juniorer. Bare denne vinter klarte vårt iherdige junior-utvalg i Skigruppa å tegne ca. 70 nye medlemmer. Selv om endel av disse vil gå igjen i Fotball-gruppa, er det tvilsomt om vi makter å holde kontakten med dem alle i sommersesongen. Det er enkelt å regne over hvor mange som blir tilbake, når plassene på våre guttelag er besatt — etter hard konkurranse.

Det skulle være unødvendig å innskrenke virksomheten for disse til eventuelle treningskamper osv. La disse ungdommer — som sprudler av energi og innsatsvilje — i en eller annen form få utløsning for sin lyst til bragder.

Vi må her antagelig slå inn på nye veier, såfremt kontakten ikke skal bli sesongbetonet — og da vesentlig til vinterhalvåret. En av de muligheter som synes å ligge best til rette i dette arbeidet, er vel trening og konkurranser for erobring av det nylig oppsatte «Barne- og Ungdoms Idrettsmerke».

Noen vil straks ryste på hodet og si at rammen blir for stor for det fåtallige utvalg. Det kan ganske enkelt rettes på ved suppleringsvalg. Innen vår egen forening har vi unge krefter som har deltatt i kurser, hvor barne- og ungdomsidrett har vært den vik-

Realfsens Elektriske forretning A.s

Telf. 530 Porsgrunn Telf. 530

Komfyrer, ovner, støvsugere etc.

Alt i utstyr

KUNSTSTOPPERIET

ANN-MARI

Storgt. 142^a — Telf. 469

Kunststopping, Stoffknapper, Oppmasking
Hullsøm, Rensing, Sol plisse

Carl Carlsen

KOLONIALFORRETNING

Alt i kolonial og delikatesser

Telf. 293 — V. Porsgrunn

tigste programpost. Det er ikke mer enn riktig at de får bringe sine kunnskaper videre, erfaringene kommer «i marsjen».

Dette var ment som et forslag og et evt. diskusjonsgrunnlag. En hver innbys til å delta — det kan falle mange gullkorn, som sikkert vil gi impulser for planene.

I særdeleshet oppfordres det (forhåpentlig) nedsatte utvalg for junioravdelingene, og som i sin funksjon som rådgivende og opplysende organ skulle ha mulighet for å orientere oss alle i dette spørsmålet.

JUDEX.

Vi små en alen lange!

Som vi alle kjenner til, har Turngruppa i lenger tid hatt treningsdager for våre aller yngste piker. Siden før jul har de en gang i uken hatt sine øvelser på klubb-lokalet. Det er neppe mange som vet hvilket omfang disse øvelser har fått. Det er sikkert et bevis for at de er populære og det skyldes ikke minst den iver og interesse som fru Grethe Hartvigsen legger for dagen som leder for partiet.

Her en dag ba jeg henne fortelle litt om arbeidet sitt.

Ja, jeg syns det går svært bra, sier hun, selvom de minste nok er heller vanskelig å holde styr på.

Hvor mange er det i partiet?

I grunnen er det 2 partier — ett for alder

7—10 år med 50 stk. og ett for alder 5—7 år med 25 stk.

Blir ikke plassen liten for dere på klubb-lokalet?

Det var verre i begynnelsen. Men nå holder de største pikene til i gymnastikklokalet til Folkeskolen. Det beste er godt nok og der har vi matter o. a. som brukes ved øvelsene. Da er det i grunnen verre for småpikene i klubb-lokalet.

Kommer dere til å «flytte ut» nå til sommeren?

Nei, de er for små ennå til det. Vi vil derfor fortsette som hittil og etter ferien med de samme partier. Etter hvert rykker de så opp og over i piketroppen.

Har du noen ønsker på fallrepet?

Ja, det måtte være om vi kunne få noen matter til småpikene på klubb-lokalet, legger hun til.

Det er hyggelig å vite at dette arbeidet har kommet i så god gjenge. Vi får håpe at det fortsetter like godt og at ledelsen viser den forståelse som trengs.

JUDEX.

Husker du på

at Otto Malmgren, Thorbjørn Hansen, Erling Halvorsen, Isak Svarstad, Tutta Kjørholt og Helen Realfsen til en hver tid er villig til å ta mot din innbetaling av medlemskontingenten?

H.O.

Norrøna Slipeskiver

er fremstillet av det beste korn og det sterkeste bindemiddel.

Når De velger en slipeskive, så finn den riktige hårdhets- og grovhetsgrad - den som vil passe for Dem. Vi har alle.

NORRØNA FABRIKER A/S
PORSGRUND

Idrettsminne

HALLO PORSERE.

På oppfordring skal jeg forsøke å skrive litt i Pors-bladet.

Når det er snakk om idrettsminner tenker jeg særlig på den aller første tiden i Pors, eller Lyn som klubben den gang het. Som vel de fleste vet holdt vi til oppe i Askedalen på den lille sletta der. Banen var så liten og smal, at vi ikke kunne trene med fulltallig lag, vi måtte således bare bruke en ving på hver side. Da vi hadde trenet en stunn, fikk vi lyst til å komme ut å prøve oss litt. Jeg fikk da i oppdrag å utfordre en klubb på Øst-siden som het Ørn. Den gikk siden inn i Urædd. Utfordringen ble godtatt, og kampen gikk på Urædds bane. Vi var ikke så lite spendt på utfallet, da vi i samlet flokk gikk over til Østsiden om kvelden. Så snart vi kom over broen, ble vi møtt av motpartens heilagjeng, og det manglet ikke på spydigheter. Der kommer Askedalsbønderne, de skal over å ha juling, sa de. Slik gikk det imidlertid ikke, tvertimot så vant vi den kampen, såvidt jeg husker med 2—0. Vi hadde ikke noen stor heilagjeng den gang, men to trofaste venner var der hele tiden. Den ene var vår gode venn og rådgiver Ludvig Weber, og den andre gamle Spatseck. Han var begeistret å roppe da vi kom ut av banen: Brafo gotter! brafo! neste gang må dere slå dem 4—0. Jeg skal si det var noen stolte karer som gikk hjemover til Vestsia, og da slapp vi også å høre noen spydigheter.

Dette var vår første kamp, og at vi vant den var jo særlig gledelig. Siden ble det flere kamper med vekslende utfall, bl. a. mot Nystrand Fotballklubb Orkan. Så vidt jeg husker ble det 2—1 til oss. Realfsens klubb Moldhaugen slo vi også, men jeg husker ikke

resultatet. Senere i sesongen fikk vi en kamp mot Spring, Kirkehaugen, den tapte vi, men Spring var jo en god klubb og hadde holdt på en del år. Vi tapte så vidt jeg husker 4—1. Dette var jo nokså nedslående, men vi mistet ikke motet. Vi hadde allerede da kaste våre øyne på den sletten hvor Pors nu har sitt klubbhus, vi skjønte jo, at skulde vi komme noen vei, måtte vi ha en ny bane. Og det varte heller ikke så lenge før vi fikk den. Til å begynne med var det nok av vanskeligheter der også, men det vil vel føre for langt å komme inn på dette nu, så jeg får slutte med å ønske klubben fortsatt fremgang i årene som kommer.

Hilsen

Karl Tranberg.

SKIGRUPPAS

generalforsamling 2. mai 1951

Det var ikke mange som hadde mott frem da formannen, Aksel Fjeld, ønsket velkommen og erklærte møtet for satt. Sekr. fikk ordet straks og refererte en fyldig årsberetning. Den ble godkjent uten bemerkninger. Regnskapet var i orden men ble ikke lagt fram p. g. a. at noen beløp måtte omposteres. Det ville i stedet bli forelagt på hovedforeningens generalforsamling til høsten.

Deretter gikk man over til valgene. Etter valgkomiteens forslag ble det gjenvalg over hele linjen. Imidlertid rykket Th. Aasland opp som 1. varamann med E. Kristiansen som 2. varamann, dette av praktiske grunner da Kristiansen hadde flyttet til Gjerpen.

Kr. Knudsen & Co

DROGERI, FARVEHANDEL og
PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Magne Johansen

FRUKT, GRØNSAKER, SJOKOLADE
Kommisjonær for Norsk Tipping A/s

Telf. 399 — Porsgrunn

O. Braarud

Kjøtt- og Pølseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Klingbergs Kolonial

Telf. 443 — Crøgerlien

Porsgrunn

Styrets sammensetning er : Aksel Fjeld, formann, Affen Magnussen, sekr.-viseform., Th. Hansen, kasserer, Furumo og Haukedal, styremedl., Th. Aasland og E. Kristiansen, varamenn.

Juniorutvalg : Gudmund Madsen, Einar Rød, Sven Edin.

Avisprotokoll: Helge Madsen.

Under evt. ble treningsspørsmålet for juniorer, treningsbakken, forhåndstrening m. m. berørt uten at vedtak ble gjort.

Etter at dagsorden var behandlet, var det selskapielig samvær med kåseri ved Kristian Andersen, over emnet «Fra Vabakken til Rugtvedtkollen», som hyggelig innledning. Etter kåseriet ble et maleri av det første prøvehoppet i Rugtvedtkollen ved Andreas Nilsen avduket. Maleriet var utført av F. Klingberg og initiativtager var K. Andersen. Maleriet blir en viktig tilvekst til den «Pors historie» som vi kan følge gjennom alle bilder og diplomer i vårt samlende midtpunkt — klubblokalet.

Det vellykkede møte fortsatte med svingom og etter flere timers samvær brøt vi opp — om enn nødig.

Vi minner om at kontingentrestanser for Pors-bladet fra tidligere år kan innbetales i «EKKO».

Om jeg hamrer - - -

En ikke helt ukjent engelsk statsmann Lloyd George, skrev engang: «Mine verste fiender er mine gamle taler». Jeg ble minnet om dette da jeg leste februarnummeret av Pors-bladet, som i et par artikler oppfordrer medlemmene om å si fra hvis det er noe man ikke er enig i. «Syng ut», sier L. W. L. Jeg ble da også minnet om en artikkel i bladet fra dets beste periode:

«Du også!

Alle har noe de skal ha sagt.. Kom med det du har på hjertet. De som styrer og steller med foreningen trenger bistand fra hver Pors'er. Husk at ingen stor og betydningsfull bevegelse, ingen gjennomgripende reform er noensinne opprinnelig utgått fra de styrende. Kom derfor med det du har slik at eventuelt ditt forslag og din mening kan gjennomføres av de rette instanser.»

Dette er noe alle interesserte medlemmer vil underskrive. En undtagelse er sannsynlig bladets referent på Hovedforeningens årsmøte, eller «Hovedforsamlingens» årsmøte som han skriver. (Hvor kan han forøvrig ha det fra?) Etter referentens mening er det absolutt forkastelig at en anderledes tenkende møter frem og deltar i diskusjonen. Hvis han ikke er enig i ett og alt ledelsen legger frem, har han bare å holde kjeft. Kritikkk frabedes om den er aldri så positiv og viser en annen og kan-

Porsgrunds Ørebank

AKSJESELSKAP

Opprettet 1899

Mottar innskudd. Disk. veksl. og vekselobl.

Aksjekapital kr. 120.000,00

PORSGRUND METALVERK A.S

skje bedre vei. Det er øyensynlig bare referenten som har rett til å komme med kritikk.

Det burde være unødvendig å minne om at ethvert medlem har rett og plikt til å møte frem og gi sin mening tilkjenne, selv om den går på tverrs av ledelsen eller forslagsstiller. Frisk luft er bare av det gode og det kan sikkert også komme noe godt fra annerledes tenkende.

Det er i alle fall sikkert at en mentalitet som sverger til «Vi alene vite» ingen beretigelse har i et demokratisk samfund.

Sic!

Vi tror neppe det har vært meningen til «Referent» å frabe kritikk i enhver form. Derimot understreker han det forkastelige i negativ kritikk. Det er jo bare å beklage når «Sic» har oppfattet referatet stikk motsatt. Forøvrig vil kanskje «Referent» selv svare på innlegget, hvis han finner det nødvendig. Vi takker imidlertid for dette innlegget, som er det aller første i dette året fra våre nær 500 abonnenter.

ENN OM?

Hva mener dere om vårt klubblokale sto åpent på ledige kvelder i uken? Vi kunne møtes blott til lyst og ta et slag ping-pong, kuronne og sikkert mye annet. En sammenkomst i ganske uformelle former med dette program ville sikkert få sine tilhengere.

En lett opphisset Rolf Næss ba meg gjøre oppmerksom på at det ingen grunn er til å kalle Pors Klubbhus for Porse-brakka. Altså, la oss nå i det 6. år etter krigen glemme dette ordet, som i virkeligheten er nokså fantasiløst.

Damegruppa

24/4 —51 avholdt damegruppa møte med demonstrasjon av Tomtevaske. Motet ble åpnet ved fru Steen som ønsket samtlige velkommen og spesielt fruene Rosenvinge og Bredeesen ønsket vell møtt.

Til innledning ble sunget «No livnar det i lundar.» Ordet ble derpå overlatt til fru Rosenvinge som holdt en meget interessant orientering og forklaring om den riktige bruken av Tomtevaske og dens fordeler på alle mater. Etter dette begynte hun med den praktiske undervisning. Hun hadde fått utlevert av de tilstedeværende damer forskjellige ting som skulde vaskes, deriblant en hel del skønne silkeskerf i høyst forskjellige og tildels sterke farger.

Det formelig grøsset i oss da hun puttet samtlige av disse opp i en og samme bolle med kaldt vann hvori tomtevaske var utrørt. Vi satt der ganske spente og hadde nok være tvil om at fargene ville komme til å gå i hverandre, men det var langt at de gjorde, for etter vasken var de helt klare og fine i fargene. Hun viste oss mange andre fineser, bl. a. hvorledes slips skal vaskes og strykes, så nå kan en snart se på mannfolka på vestsida om kona har vært og sett og hørt på fru Rosenvinge. Jeg skal si det var dame som kunne snakke, en simpelthen måtte høre på henne. Hun avsluttet med disse ord: «Nu tenker jeg vi er så slitne etter all vasken, at det skal smake med kaffe og kaker».

Alle tilstedeværende ble så bevertet med kaffe og kaker som Tomtevaske-firmaet span-derte.

Videre hadde firmaet og skjenket en del av sine produkter som ble loddet ut og inntekten av dette gikk i sin helhet til damegruppa.

Nancy avsluttet så med å takke fruene Ro-

O. M. Bærulfsen

Anbefaler sin
Tobakk-
sjokolade-
og papirforretning

Kommisjonær for
Det norske Pengeotteriet
Vestregate 14 — Porsgrunn

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker-, tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn. Tlf. 508.

Dame og Herre klipp	Vestsidens Herrefrisør tidl. W. Berg Henriksen Fagmessig arbeide ALFRED WINJE	Vask og Føhn Massasje
------------------------------	---	--------------------------------

servinge og Bredesen for elskverdigheten ved å holde denne demonstrasjonen for oss.

Det var riktig mange damer som hadde møtt frem og møtet ble avsluttet ved 22,30 tiden.

Sekr.

Medlemsmøte

Hovedforeningen har avholdt sitt medlemsmøte for mars-månedens Redaktør Stavseth hadde tilsagt sitt nærvær med foredrag om malerkunsten. Dessverre ble han forhindret fra å møte. I hans sted kåserte Aksel Fjeld om reisen og oppholdet under årets Norgesmesterskap på ski. Han var nok stadig våken for alle detaljer og hentet sikkert også impulser for vårt eget arrangement neste år. Det gikk klart frem av kåseriet, som han fikk livlig applaus for.

Deretter var det den tradisjonelle kaffe-pause. Alt gikk «som smurt» — våre aller yngste «unge damer» har etter hvert fått rutine i arbeidet. En liten utlodning avsluttet denne del av programmet. Juve var ikke snauere enn at han reiste aav sted med begge gevinstene, til egen glede og andres forundring.

DUSØR

kan ikke loves. Vi er imidlertid takknemlig for at armbind for kontrollører og billett-selgere fra aftenhopprennet blir innlevert. Skigruppa.

VI ETTERLYSER

bilder som medlemmer evt. måtte ha fra skirenn eller av skiløpere innen Pors. Vi vil gjerne ha dem til avisprotokollen. La oss få låne i hvert fall negativene. Lever dem inn i «Ekko».

Alle som har tatt skimerke kan hente disse i «Ekko». Ta med tidligere kort.

Mens dette foregikk, hadde orkesteret myket seg opp. Med fart og humør gikk vi så over til den hyggeligste programpost — en liten svingom. Tiden løp fort og kl. 23.30 var det oppbrudd.

Møtet ble greitt avviklet under ledelse av hovedforeningens formann, Halvdan Realfsen.

JUDEX.

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Les sportssiden i

TA

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

Herre- og Gutteklær

FRANK NILSEN

Meieritorvet — Porsgrunn

Tlf. 648

Andersons Blomsterforretning

Blomster for alle anledninger i inn og utland

Friske grønnsaker hele året

Bukett- og kransebinderi

Telf. 969 — Vestsiden

Medlem av Norsk Blomstertelegraf

OGSÅ VI!

Vi har vår medlemsavis. Den blir sendt til ca. 500 stk. Alle synes det er hyggelig å få den. Derimot er det et annet spørsmål om inntrykket er det samme etter gjennomlesningen. Hvis ikke kan vi kanskje selv gjøre vårt til at den blir bedre. De fleste tar spørsmålet avis og innlegg altfor høytidelig. Skriv ned hva som ligger deg på hjertet. Benytt gjerne Porsgrunns-dialekten, så kan du få hjelp til ortografien om du vil. Stilen er imidlertid din egen. Og nettopp den er det som skaper liv i et blad. Mange innlegg — store eller små — i hvert nummer, det må være målet. Deri ligger gleden og variasjonen i et medlemsblad.

La gå — til neste nummer. *Porser.*

Litt om OLTIDENS BOKSING

Det var Engleanderne som dannet den første virkelige skole og som fikk lagt boksingen inn under lovbesatte regler, slik at den ble drevet som sport og fikk betydning. Alle engelskmenn har lært seg The noble art of self-defence. Det var James Figg i 1799 som åpnet den første bokseskole, den ble også kalt «Figgs amfiteater». Han ga undervisning i vitenskapelig forsvar og i å slå hardest og tale mest. Figg selv var en stor sterk kar. Etter sin seier over Ned Sutton ble han utropt som den første offisielle verdensmester på bare never, og han forsvarte sin tittel til sin død i 1734.

I 1743 laget engleander John Brogton de første par boksehansker, men da bokserne foretrakk kamp på bare never, ble de ikke benyttet. Først i året 1890 trådte de nye bestemmelser, Queenberry-reglene, ikraft, der alle boksekamper skal utkjempes med boksehansker. Boksingen fikk nå innpass i Australia Syd-Afrika og Amerika. Særlig var det engelske sjømannsmatrosene som i utenlandske havener ga oppvisninger i boksekunstens forskjellige finesser.

Den første boksekamp på bare never mellom en engelskmann og en amerikaner foregikk i England i året 1809 mellom den kjempeterke neger Tom Molineaux og den engelske mester Tom Cribb. Kampen var hard og forbitret og ble overvært av 20000 tilskuere.

Vi anbefaler vårt avdelingskontor i Vestregate 16, V. Porsgrunn, for utførelse av alle Deres bankforretninger. SKATTER og AVGIFTER til Porsgrunn kommune mottas.

Den norske Creditbank
Porsgrunn

Porsere! Stikk innom «**Ekko**» når Dere skal ha tobakksvarer.

PORSGRUNN KOMM. ELEKTRISITETSVERK

Innstallasjonsavdeling

Elektrisk utstyr på lager

Englenderen, som var den mest rutinerte, seiret men først i 33. runde på knock out. Man begynte nå å arrangere kamper også i Amerika, og de beste amerikanske bokserere på den tid var Charles Freeman, Tom O'Connell, Jack Parker, Fred Hill, «Country», Mc Clasky og Tom Hyer som var en sønn av Jacob Hyer en forhenværende berømt bokser. I Australia var man også kommet godt iveri med denne sport. Den kamp som utvilsomt vakte størst oppsikt og som er gått inn i historien som en uforglemmelig begivenhet, foregikk i nærheten av Melbourne den 12. september 1855 og sto mellom J. Smith og James Kelly. Denne kamp varte nøyaktig 100 runder, dvs. 6 timer og 40 minutter og er forøvrig den lengste boksekamp på bare never som har funnet sted.

Den lengste boksekamp som har forekommet med polstrede handsker, sto mellom Andy Borven og Jack Burke og kampen varte i 110 runder og dømtes merkelig nok uavgjort, altså etter 7 timer og 20 minutter.

Den mest berømte bokser i forrige århundre var James Burke, han begynte å bokse i 1826 og var født 8. desember 1809. Allerede 2 år etter vant Burke også kaldet «The Deaf», det engelske mesterskap i tungvekt og ble kåret også som verdensmester. I 1831 måtte han i all hast forlate London da han var ettersøkt av politiet. Han var kommet opp i slagsmål på gaten hvor han strakte en politikonstabel til jorden med et høyre svingslag, og konstabelen fikk slik medfart at han måtte ligge på hospitalet i 2 måneder. Londons borgermester forlangte da at Burke skul-

le fanges og straffes med 50 stokkeslag, deretter sitte 1 år i «Tower» fengsel i London. Men han slapp fra det og sine forfølgere og holt seg siden borte fra London.

Etter at Burke hadde utkjempet endel kamper på forskjellige andre steder av landet, møtte han den Irske mester, Simon Byrne den 30. mai 1833 i overvær av 25000 mennesker. Denne kamp ble den grusomste og mest brutale man har opplevd på bare never. Først i 99. runde ble irlenderen slått ut og nesten ihjel. Burke var helt suveren i ringen, og da han ikke kunne finne motstandere i England reiste han til Amerika i 1836. Han utlovet 2000 dollar til den som kunne holde seg på benene i 30 minutter, men ingen turde møte ham.

En dag fikk han underretning at i New Orleans oppholdt det seg en Irlender ved navn Sam O. Rourke som utropte seg som Amerikansk mester. Burke reiste fluktens dit og fikk også kamp den 6. mai 1836. Allerede i 3. runde var den store irlender teltet ut, mens hans sekundanter i villeste raseri grep sine dolker og kastet seg over den stakkars Burke. Denne måtte flykte over hals og hode og lot alt i stikken. På sin videre ferd kom han til Baltimore, hvor han i et stort sirkus møtte 9 mann etter hinannen en aften og alle ble slått ut både hurtig og effektivt. Senere møtte Burke på Hart Island den virkelige Amerikanske mester, nemlig Tom O. Connell som ble slått ut i 6. runde. Denne kamp foregikk 21. august 1837 og var hans siste i Amerika. Deretter reiste han tilbake til England.

Den siste boksekamp på bare never her i

Vestsidens Skotøyforretning A.s

Torvet
V. Porsgrunn.
Telefon 441.

H. OLSEN V. PORSGRUNN
TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN — TRICOTASJE
KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herreekvipering — Arbeidsklær.

Porsgrunn Samvirkeleg

Avd. 1 — Telf. 229
Avd. 2 — Telf. 180.

I. L. Dyraas

Tlf. 237

Brød gir styrke — Kaker gjør fest

SOLID SKOTØY
hos

H. J. HALS

Storgt. 136.
Tlf. 609.

Hj. Hermansens eftf.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL —

Europa holdtes i Bryssel i 1899 hvor englenderen Jim Smith og australieren Frank avgjorde sitt mellomværende. Egentlig skulle denne kamp ha foregått i London, men de engelske myndigheter hadde nektet kampen da de ikke lenger ønsket å gi tillatelse til kamper på bare never.

W. L.

Vår Damegruppe

har i den siste tiden hatt i gang et mosjonsparti med god tilslutning fra medlemmene. Det er et positivt tiltak av stor verdi for den enkelte deltager. På samme tid viser det at gruppen har initiativ ikke bare gjennom sitt vanlige arbeid, som i sin art er av passiv natur innen en idrettsforening om enn ikke mindre verdifull av den grunn. Nå har gruppen blitt en aktiv avdeling i «Pors», selv om den ikke har konkurranse-idrett på programmet.

Når vi tar opp denne saken, er det for å gjøre alle og hver og en især oppmerksom på at gruppen bør ha all mulig støtte og møte positiv innstilling for sitt tiltak. Det tror vi forøvrig de venter. Hittil har velvil-

jen kanskje vært mindre hos enkelte. Det tar vi som et uttrykk for omsorg for de aktive grupper og ikke som motvilje mot damegruppen i sin alminnelighet eller mosjonspartiet i særdeleshet. Her skal vi imidlertid være varsomme. Vår damegruppe er ikke gammel og heller ikke stor, men at den er livskraftig kan overhodet ikke diskuteres. Når den så ber om noe for seg selv — det være lokale, gratis lån av dette o. l., så skulde vi ha råd til å vise damegruppen den største imøtekommenhet.

På siste generalforsamling ble det besluttet å sende avisen gratis til alle medlemmer. Likeledes skal juniorene slippe å betale kontingent. Det er alt vel og bra. Men da har vi også anledning til å la mosjonspartiet låne lokalet vederlagsfritt. M. h. t. den store belastning av lokalet viser vi til artikkelen om «Trening innstilles», hvor spørsmålet blir diskutert.

La oss altså fra høstsesongen se at Damegruppen ikke bare blir sett på som bidragsyter. Vis damene denne gest og vi skal garantere at omsorgen fra deres side for foreningen vil holdes vedlike. Imotsatt fall kunne den muligens avta.

JUDEX.

Velsmakende og næringsrik

PARKRESTAURANTEN A/S PORSGRUNN

Orion kjem. Renseri & Farveri

Renseriet: Tollbodgt. 21.

Tlf. 585.

Filial: Stangsgt. — Tlf. 758.

PORSGRUNN KINO

EN LATTER

er god medisin

Et glad hjerte gir god legedom, men et nedslått mot tar margen fra bena.» — Salomo.

Det er en tid til å le, en annen til å være alvorlig. Latteren særpreger mennesket, og verden kan rose seg av å ha enkelte frilyndte og velsette mennesker som gjør sitt for å hindre samfunnet i helt å miste motet. Vi blir alle hjulpet av deres sunne humor. Men det ville være enda bedre om hver enkelt av oss viste god vilje og spredde lyst humor.

Latter er god medisin for nedstemte sinn. Hvis vi ikke har sans for humor, kan vi sjelden le. Men har vi denne sansen, vil vi finne at en sunn latter nå og da vil hjelpe oss til å gjøre bedre arbeid. Slike utbrudd kommer som en naturlig følge av å se det morsomme i livet, slik det hender på kontoret, ute på gaten, på trikkene, jernbanestasjonene, på gårdsbruket. Av og til kommer det humoristiske fram mellom mange enerverende og kjedelige oppgaver. Det gjelder bare å gripe sjansen.

Ga aldri rundt som en tordensky. Forsøk å legge ansiktet i blide folder. Et sorgmodig hjerte kan ta fra deg motet. Det er da både du og jeg klar over. Men latteren er en naturlig, avslappende øvelse for lunger, mellomgulv, bryst- og magemuskler. Hjerte, lever, mage, ja, alle indre organer, masseres av bevegelsen i samband med en god latter. Blodet strømmer raskere gjennom årene, lungene fylles med frisk luft, og nervene slapper av fra dagens mange anstrengende gjøremål. Hele personen føler seg fri, og i korte øyeblikk i hvert fall kan en nyte godt av den gjennomstrømmende gleden. Men vær klar over at latteren er som en dessert. Du skal ikke fylle deg til du blir overmett. Sett den heller på bordet hver dag.

Og la latteren komme inne fra. Sjelens munterhet kommer fra hjertet, og når vi møter de humoristiske sider ved livet, viser vi hva som virkelig bor i oss. Hvis vi vil være med og lindre lidelsene i en syk verden, skal vi øke anledningene som kan bringe glede til andre. Som en fin sikt skulle vår tanke sikte bort alle tåpeligheter og slippe igjennom det som kvikker opp og hjelper et medmenneske i dagliglivet. Husk vismannens ord: «Et glad hjerte gir god legedom, men et nedslått mot tar margen fra bena.»

D. A. D. i Sundhetsbladet.

Helten

som ingen vil se mer!

Det engelske fotballpublikums yndling og heimbyen Stokes helt, Neil Franklin er i den grad sunket i sine beundreres aktelse at de ikke en gang vil se ham på banen.

Franklin var for et par år siden første-divisjonslaget Stokes glimrende halfback. Han var en spiller som kunne bringe tribunene i kok og en idrettsmann som hundrevis av ganger har figurert i de engelske sportsavisers overskrifter.

Men i siste sommer sviktet han klubben sin, brøt kontrakten og lot seg kjøpe av den sør-amerikanske klubben «Santa Fé» — for så i neste omgang å bryte kontrakten også med denne klubben. Så reiste han hjem til Stoke og England igjen, og han angret seg mye, og uttalte: «Jeg er villig til å ta hvilken som helst straff, bare jeg får lov å delta i engelsk fotball igjen.

Det engelske fotballforbund har suspendert ham sammen med tre andre spillere som også reiste til Sør-Amerika, og straffen ble satt til 1952.

For ikke så lenge siden var han hos Stokes trener, Bob Mc Gregar, og ba om å få lov til å trene sammen med lagets spillere. Dette fikk han lov til.

Franklin motte opp tidlig neste morgen i treningshabitt og trente med stor iver.

Han ble noen timer senere kalt opp på klubbens kontor og på en høflig måte fortalt at man ikke ønsket hans nærvær under treningen. Det er ingen tvil om at det er Franklins gamle klubbkamerater som har henstilt til klubbens styre å forby Franklin adgang. Av en eller annen grunn ble hans suspensjon opphevet, jeg tror det var 15. januar i år, og spilleklar for Hull City.

Den gamle yndling av engelske tilskuere har ikke vært seg selv siden og formen har holt seg meget negativt de kamper han har spilt for sitt nye lag. En gang iblant har den tidligere yndede klippe vist det engang han var, men i sin helhet har han skuffet, og visstnok er han satt ut av laget i de senere kamper. Jo verden har mange store fristelser når man er berømt, men det kan koste for meget, tilfeldet Franklin viser det.

Man vet hva man har, men ikke hva man får.

W. L.

Fotballdilla

Så opprømt den store dag for landskampen mellom de to gamle motstandere blant skandinaverne i Statene, fotballaget Tul og Vos («Tirilungung ungdomslag» og «Vestre Overthere Sportsklubb».)

Fra år til år økte spenningen, fikk Vos seier over Tul, kunne en være sikker på at neste år ble det utjevning med seier for Tul. I år var det Tuls tur, men laget hadde nettopp mistet «Kikka», som var en gammel, prøvet kanon. Han lå på sykehus og alle som han trodde det var primadonnanykker, ble dypt skuffet da bladet «Sportssanhet» brakte et stort røntgen fotografi av kneet hans.

Sørensen var i sitt gladeste ess på slike landskamper. Tidlig ute for at være langt framme og få med seg all morroa. Stor nistekørj, som inneholdt ikke bare termos og matpakke. Da han hadde akklimatisert seg i køen, lurte han fram stoppenål og garn og sydde sammen jakka til Hansen, og skjørtet til en dame ved siden av. Så satte han en liten edderkopp (mekanisk) på skulderen til damen, og lot seg gli et par plasser bakover i køen. Vell, folk i kø er så forhipne på å komme bare en albue foran sin rettmessige plass, så de trodde det var deres egen energi som brakte dem framover.

Plutselig fikk damen se den stygge edderkoppen komme krypende over skulderen sin. Hun skrek og slog efter den, og ville jumpe unna, men kom ikke løs fra Hansen ved siden av. Hansen trodde hun klamret seg til ham, og bad henne reise og ryke og slippe, for mannfolk selv, lar seg lett skremme av stygge dyr. Da grep kjæresten til damen inn og bad Hansen nokså kvast om å fjerne seg, og Hansen rykket bakover for knyttneven hans. Dermed spjæret jakka til damen, og nå var edderkoppen kommet helt opp på den bare halsen hennes og hun besvimte virkelig. Så dro kjæresten til Hansen og Hansen dro til kjæresten, og noen bar den besvimte bort og la henne i grøftkantene, og politiet tok slagsbrødrene med seg så de måtte nøye seg med å lese referatet av kampen dagen etter. I all ståheien manøvrerte Sørensen seg frem seks rader foran sin gamle plass. Da folk hadde kommet seg til ro begynte en mekanisk mus å tumle seg mellom bena deres, nå de oppdaget snart at musa bare var et leketøy, og sendte den hit, og snart dit. De alle var med på spøken. Selv kvinnene skrek ikke. Da lurte Sørensen en ny liten mus fram

fra kørja og folk så da atter en mus, som de også trodde var mekanisk, entret vettskremt oppover leggene til en dame, og forsvant inn under skjørtene hennes. Først fikk hun et forundret uttrykk i fjeset så ble hun rød, og plutselig skrek hun. Et dyr hjelp, et dyr. Så besvimte hun også og ble lagt tilside så lenge. Det var den lykkeligste koen i Sørensens liv, men tilslutt kom de inn på Stadion og skrevet ut over tribunen. Sørensen hadde sikret seg plass helt nede ved fotballbanen. Sakkyndige påstod at da flaskene ble halt fram etter Tuls første mål ble det så romslig mellom folk, at dorfolkene som kjente teknikken fikk presset inn enda 500 tilskuere til.

En matematikker kan jo stille opp regnestykket: når halvflaskene ga rom til fem hundre mennesker, hvor mange personer var det på stadion? Det var heller ikke mulig å få flaskene ned i baklomma igjen, så stemningen steg fort. Det hender jo dessverre slikt på landskamp. Vos lignet forøvrig ut, og omgangen sluttet 1-1. Det er slik det skal være. Ingen avgjørelse for kampens siste minutt.

Annen halvtid begynner og høytaleren sendte ut sin skrattende lyd, hvor referenten fulgte begivenhetene: Ballen gar til Liffen, fra Laffen, han sender den over til Biffen som header til Boffen. Boffen tar ballen ned, dribler, dribler — — dribler — — å dribler nydelig, gir til Kjakan, som legger'n do — helt dø — — nydelig do — — Kjakan går opp — går på — narrer Splinten — skyter! Nei — rett i beina til Peder. Publikums ville hyl fulgte ballens bevegelse. Det ble mere opphissende. Den klubben som fikk mål nu måtte seire. Da skjedde noe merkelig, opp av nistekørja lirket han fram en fotball, markert til den på banen, og mens femti tusen par øyne nu fulgte ballen som var foran Tuls mål, ga Sørensen fotballen sin en kraftig spark så den trillet inn på banen. Plutselig så en av Tuls overnervøse spillere ballen komme trillende, han skvatt til, så sitt livs store sjangse og laget et lynsnart oppløp. Forsvaret til Vos som ikke trodde faren var overhengende, styrtet til, og før publikum og dommer forstod hvad som foregikk, var banen og spillerne delt i to. En halvdel drev med ballen foran målet til Tul, og den andre halvdel drev energisk med ball nr. 2 for målet til Vos. Da skingret dommerens fløyte: ballene sakk inn i hvert sitt mål.

En kunde med full rett bruke uttrykket at publikum kokte. Opphissede tilskuere stod og hoppet rett opp på sine plasser og skrek, hvite av sinne, eller røde av anstrengelse eller blå av kvellingsraseri. Mange trodde de så dobbelt, kastet tomflaska og bestemte seg for å gå inn i goodtemplaren imorgen den dag. Det varte bare et minut, for forbitrelsen løst som en vårflokk i Mississippi. Publikum sprenget gjerdet. Dommeren forsto ikke hva som var skjedd, men reddet seg for sikkerhetsskyld i firsprang, (han var gammel hekeløper) ut i garderoben, som han nådde akkurat da folkemassene fra de to langsidenes møttes som flodbølger ute på banen og de to og tyve spillere forsvant som negrer i Afrikas brenning. Bare Sørensen holdt seg flytende. Da trykket ble for sterkt, tok han et krafttak i skuldrene til to naboer, og heiste seg opp etter armene og satte seg til rette der oppe i luften. Som en triumfator ble han båret avsted på folkets brede rygg, og folk som ikke viste hvem han var ropte heia. Det var et stort øyeblikk i Sørensen liv. Alt ville ha gått utmerket, hvis ikke det i folkemas-

sen hadde vært noen hissiges slagsmålsbrødre. De fikk se Sørensen, og ropte: Det er dommeren! Ned me'n! Folk på landskamp har en ganske enkel og lettfattelig måte å ta tingene på. Er det noe som går mot deres oppfatning, skyldes det feil av dommeren, og i hver landskamp-tilskueres hjerte ligger mange års trang til å «gjøre opp me'n». Derfor reiste det seg momentant en skog av knyttnever mot Sørensen. — Men kjære dere, da! sa han. Mer fikk han ikke sagt, så var han begravet i alle tiders største slagsmål på en Amerikansk fotballbane. Nå er han endelig kommet seg såpass at han skimter livet omkring seg, og han forsøker å huske. Hvis han et uforsiktig øyeblikk glemmer seg, ser han situasjonen da Tul og Vos hadde hver sin ball i mål, og de tåpelige fjesene til spillerne. Så ler han så begge munnvikene hans sprekker. Det er fare for at han blir en nokså breikjefta Norskamerikaner etter denne historien.

W. L.

Einar Egeland, Nydalen

Jo, takk for forespørselen. Den idelle idrettsmann skulle vært sammensveiset slik. Innsatsviljen til Sverre Fårstad, ergjerrigheten og lærvilligheten til Sverre Strandli, selvtilitten til Harry Hansen (eller «Beiten» Olsen), pågansmotet til Asbjørn Jonsgård, og humøret til Gunnar Skogen. Da tror jeg det skulle blitt en bra sak av det.

P.s. Hva sier du «Beiten».

W. L.

En ny sesong

Vi er allerede ute i en ny sesong med all dens gleder og hap. Fotballavdelingen er jo meget handycappet, i og med at noen av lagets beste er på sykelisten. Allerede har Pors 3 kjærkomne points tapt, på 2 kamper og det blir en stor oppgave for U. K. å finne ungdom som kan gli inn på laget. Heldigvis er U. K. optimist, og det ser ut som det skal bli kamp om plassene på laget. Vi håper at de nye vil holde mål. Vi ser med glede videre framover når vi har gutter som Gunnar Knutsen og Leo Weber og flere med dem, bare tilliten kan vekkes. Kampen om

pointsene blir hardere og hardere og de få points som må kapes for Landsdelsserien, håper vi at guttene greier. Hovedserien ser jeg personlig bort i fra, da det blir en altfor stor påkjønning, skal laget stabiliseres av unge krefter på mange plasser, og som også trenger, vel et opphold i Landsdelsserien et par sesonger gjøre underverker.

W. L.

P.s.

Trening gjør mester heter et gammelt ord. Det har vi alle sett og det gjelder bare å forstå at på idrettsbanen, som overalt ellers i livet, må en ofre noe for å vinne noe.

Lykke til!

Tipperne bør være oppmerksom på at den svenske centerløper som spiller for Charlton, Hasse Jepson, spilte sin siste kamp for Charlton 31/3-51. Muligens han returnerer til England og undertegner kontrakt som proff da han hittil har spilt som amatør.

Redaksjonen utfordrer herved fru Randi Hahn.

Her hjemme!

Tofte idrettsforening har ansatt Steen Mai Fredrikstad som trener i år, og de satte allerede igang med forhåndstreningen i begynnelsen av februar måned.

Lisleby ser ut til å bli av gammeldags klasse da flere av Fredrikstads kjente førstespillere er gått over.

Urædd har engasjert utenlandsk fotballtrener, og ingenting vil glede oss mer å se Urædd gå til topps igjen.

Den danske lagleder, Egil Christophersen, sa det slik under Banketten i sin takketale, idet han kikket bort på de 3 finske dommere: «Aldri har så få forbauset så mange — så ofte» i hokselandskampen mellom Danmark og Norge den 18/2. Var uenige i tungvektsoppjøret likeledes mente han at Willy Olsen, Norge, samt Madsen burde vunnet sine kamper.

Pjo i «Sportsmannen» skriver: «Bjarne Lingås vokser seg tungvekter til neste år, og da er det slutt med sluggingen». Jo, han er en verdig representant i the Noble art of Selfdefence, men mon om han ikke blir for veik på tross av sin glimrende ringteknikk?

Vi gratulerer Urædds gode bryter med innsatsen i juniormesterskapet og blomstene Leif Strøm fikk, tross tap i finalen ble han betegnet som den moralske mester.

Den vide verden!

Drømmemilen d.v.s. 1609 m under 4 min., tilsvarende 3,42 og 3,43 på 1500 m var en «drøm» som yankien Don Gehrman erklærte at han ved tid og leilighet skulle sørge for gikk i oppfyllelse. Sannelig ser det ut som han skal klare det, han er suveren i U. S. A. og har rake 37 seire. Ekspertene mener at han vil klare det men mon om ikke de harde innendørsbaner han løper på vil spille ham et puss.

Den norskamerikanske tungvektbokser Harry Berntsen har vunnet en ny knock out seier og på rankinglisten over profesjonelle bokser er han blant de 10 beste i pulje B.

Nedlenderen Hans Kelter satte ny verdensrekord i Odense, Danmark på 200 m bryst, vanlig stil, med tiden 2.39.8. Han hadde også den siste med 2.40.1.

Et engelsk armélag slo Sverige 5-3 i boksing. Bengt Modig, som vår egen Bjarne Olsen har slått i år, tapte bare 2-1 for engelskmannen.

En 90-år gammel mann og forhenværende sykkelrytter fra New Zealand, Charles Mason sykler fremdeles 10 km hver dag, og har i de siste 2 år syklet ialt nesten 9000 km. Noen bedre?

En fulltreffer.

En italiensk gruvearbeider som hadde innlevert en tippkupong med bare en rekke, vant nylig «det store lodd» med det fantastiske beløp 77 millioner Lire (sa. 881,000 kr.).

«Aldersrekord».

for noe så gjevt som cupfinaler må en vel temmelig sikkert godskrive engelskmannen, W. Meredith, som hadde hatt sin egen dåpsattest i hele 50 år da han i 1924 spilte cupfinale.

Nu er det dukket opp en kar som heter Harald Davis og som blir holdt fram som alle tiders største sprinter. Han toppet verdensstatistikken med 10,2 på 100 m, og nu har han underskrevet Owens 20,2 på 200 m. Jo i Amerika dukker det stadig opp fenomener og Panamanegeren La Beach's som har løpt på 10,1 mens folk hänflirte av denne nyhet trass i at den ble kneppet av på 3 klokker, det er liksom gått i blodet at det er umulig å underskride den magiske 10.2 (ikke Titogrensen).

Verdensmesteren i fribrytning Maroin Mercer med tilnavnet «Atom» mener at en bokser, selv om han er aldri så god vil ta null sjanser mot en fribryter, og for at bevise det, har han utfordret hele toppen av tungvektsbokserne såsom verdensmesteren Eggard Charles, Joe Louis, Lee Savold og Rocky Marciani. Han skal legge dem på rygg i tur og orden, en for en, på samme kveld og i samme ring. Han betinger seg å disponere en time på den jobben. Jo «Atomet» tar sin seier på forhånd, og vi tror ærlig oppriktig at han klarer det, men hva skal man si til den slags?